

Benke Éva

BENKE ZITA MŰVÉSZETTERAPEUTA KÉPEIHEZ

Benke Zita 1976. április 26-án született Jászberényben, közel tíz éve él Dombóváron. A jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumban érettségizett, majd Budapesten a Népi Kismesterségek Iskolájában bőrművesként végzett. 2015-ben diplomázott a Kaposvári Egyetem Művészeti Kar képi ábrázolás szakán, festészet szakirányon, 2019-ben pedig a Pécsi Tudományegyetem ÁOK-MK művészetterápia szakán.

Számos egyéni- és csoportos kiállításon vett részt országszerte. Tagja a tizenöt éve működő stART Alkotócsoporthoz, melynek bázisa Orfűn található. A Presidium Közhasznú Egyesület terápiai munkatársa, ahol fogyatékossgal élő felnőttekkel foglalkozik a képzőművészet-terápia keretein belül, a textil műhely kreatív vezetője. Maga is fogyatékossgal él pici kora óta, a festéssel is egy testileg-lelkileg nehéz időszakában ismerkedett meg, mely kapaszkodót jelentett és jelent ma is számára.

Munkáinak szerves része az örök, a mindig jelenlévő téma: a színek. Érdeklék a színek kompozíciók, hangulatok, harmóniák, melyek úgy is születnek, hogy színeket hangol hozzá egy-egy prózához vagy vershez. A festészeti technikák közül Zitának az akvarell és az akril festékek az abszolút kedvencei, az pedig, hogy a festék mivel kerül föl a vászonra igen csak változatos: különféle ecsetekkel, festőkéssel, nyomódúccal, bankkártyával vagy épp textilcsipkével. Zita mottója, hogy „Érzelmeket és gondolatokat festek, nem egyszerűen *színes képeket*.” Figurális alkotásain túl szereti az absztrakt művészetet és a kollázst, az akvarell és akril festéket.

A „MŰ” A NŐBEN – NŐ A MŰBEN egy kilenc képből álló sorozat, aminek előzményeként született meg a *Színes rabság* című festmény, melyen műanyag zsákokba gyömöszölt őszi faleveleket láthatunk a lyukakon keresztül. Izgalmas, ellentmondásos, valamiféle furcsa kontraszt az, hogy a leveleket műanyag szemeteszsákokba gyűjtjük. Miért is kell az avart műanyagba tölni? Kérdések sora merült fel az alkotóban, és tovább boncolgatva a természetes és a művi, a nőiség, a valóság, az idő gondolatköreit, született meg a két nagyméretű festmény, melyeknek eredetije a Kaposvári Egyetem tulajdona.

„A tükröt arra használjuk, hogy az arcunkat nézzük, a művészetet pedig arra, hogy lelkünket lássuk.”

(George Bernard Shaw)

Előzmény: Színes rabság/akril/vászon/50x70cm/2015

Hasadás/akril/vászon/100x80cm/2015

Eredet/akril/vászon/60x80 cm/2015

JCA/akril/vászon/70x110cm/2016